

ŽONG

7. ČÍSLO/SRPEN/2019

„MĚL JSEM SEN HRÁT V ŽILINĚ ZA PRVNÍ MUŽSTVO.“ **RÓBERT BOŽENÍK**

„JE TO HISTORICKÝ ÚSPĚCH.“
JAN HLADÍK

„POVĚDOMÍ O PLÁŽOVÉM FOTBALE ZAČÍNÁ BÝT VĚTŠÍ A VĚTŠÍ.“ **PATRIK MALINA**

„ONI MĚLI KOTEL VŠECH 35 000 LIDÍ.“

MARTIN DOSTÁL

MÓDNÍ POLICIE

ŠÁRKY PEKOVÉ

Peter Olayinka VS Dávid Holman

TÉMA: SLAVNÉ STOPERSKÉ DVOJICE

f o | @zonglczsk

ÚVODNÍ SLOVO

Zdroj: Daniel Stehlik

Milí čtenáři, máte před sebou další vydání magazínu Žongl. Tento měsíc jsme si na paškál vzali stopery, protože nedávno českou ligu opustila nyní již legendární obranná dvojice - africké duo Simon Deli, Michael Ngadeu-Ngadjui. Byli hlavními oporami Slavie v nejúspěšnější sezóně uplynulých let. Jen těžko říct, zda se Slavia s odchody obou stoperů vypořádá. Můžete si tedy přečíst o slavných obranných dvojicích fotbalové historie. A co se dočtete dalšího? Jako vždy jsme pro vás připravili zajímavé rozhovory z českého i slovenského rybníčku. Najdete zde rozhovor s velkým talentem Róbertem Boženíkem. O historickém úspěchu Líšně bude vyprávět Jan Hladík a o své kariéře se rozpovídal Martin Dostál. Nezapomněli jsme ani na plážový a ženský fotbal. A co móda? Umějí se fotbalisté stylově obléknout? To si můžete přečíst ve zcela nové rubrice Módní policie Šárky Pekové. Známa fotbalová vlogerka a influencerka bude v magazínu Žonglu hodnotit outfity fotbalistů z české i slovenské ligy. My se fotbalem bavíme, bavte se s námi!

ŽONGL

KONTAKT:

E-MAIL: ZONGL@ZONGL.CZ

TELEFON: +420 605 969 194

FACEBOOK: [FB.COM/ZONGLCZSK](https://www.facebook.com/ZONGLCZSK)

INSTAGRAM: [IG.COM/ZONGLCZSK](https://www.instagram.com/ZONGLCZSK)

WWW.ZONGL.CZ

ZAKLADATEL: MARTIN HANIAK

SPOLUZAKLADATEL: JIŘÍ DRYÁK

ŠÉFREDAKTOR: JIŘÍ DRYÁK

GRAFICKÁ REDAKCE MAGAZÍNU: JAN OLIVA, MARTIN HANIAK

GRAFIKA NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH: HYNEK KRAUS, KATEŘINA MARCINKOVÁ

SOCIÁLNÍ SÍŤ: RICHIE MARGOLIUS (INSTAGRAM), MARTIN HANIAK (INSTAGRAM)

JAZYKOVÁ REDAKCE A KOREKTURA: ALEXANDR POPOV, MATOUŠ MENTBERGER

REDAKCE: JAROSLAV SYROVÝ, ÁKOS GÁSPÁR, DAVID SUDA, DOMINIK REINIŠ, LUKÁŠ MARCINKO,

VÁCLAV NOVÁK, JAN KŘENEK, RADO MALÝ, JIŘÍ KOTAŠKA, MICHAL KYSELA,

PETR KASTNER, RICHIE MARGOLIUS, PETR PEŠEK, VLADIMÍR PARTL

MÓDNÍ POLICIE: ŠÁRKA PEKOVÁ

MOŽNOST SPOLUPRÁCE:

MÁTE ZÁJEM O PROSTOR PRO REKLAMU? MÁTE ZÁJEM O ZVIDITELNĚNÍ VAŠI SPOLEČNOSTI FORMOU ČLÁNKU NEBO MÁTE JINÝ NÁPAD PRO BUDOUCÍ SPOLUPRÁCI? OZVĚTE SE NA MARTIN.HANIAK@ZONGL.CZ.

6-7
DIE GELBE WAND V HLEDIŠTI I NA HŘIŠTI

8-9
ITALŠTI ELEGÁNI V ČERVENOČERNÉM

10-13
RÓBERT BOŽENÍK:

„Měl jsem sen hrát v Žilině za první mužstvo.“

14-17
JAN HLADÍK:

„Je to historický úspěch.“

18-19
AFRICKÁ ZEĎ

20-25
MARTIN DOSTÁL:

„Oni měli kotel všech 35 000 lidí.“

26-28
11 ŽONGLŮ MARKA JANEČKY

30-31
NAJLEPŠIA STOPÉRSKA DVOJICA REALU MADRID?

32-33
MÓDNÍ POLICIE ŠÁRKY PEKOVÉ

PETER OLAYINKA vs DÁVID HOLMAN

34-35
TEREZA BOLFÍKOVÁ:

„Bez fotbalu bych to nebyla já, jsme si souzeni.“

36-38
CÍSAŘ A JEHO BODYGUARD

40-43
PATRIK MALINA:

„Povědomí o plážovém fotbale začíná být větší a větší.“

@zonglczsk

PROFESIONÁLOVÉ VE VYBAVENÍ BRANKÁŘŮ

WWW.KEEPERSPORT.CZ

KAMENNÁ PRODEJNA

Palackého 1930

Pardubice 530 02

keepersport.cz@seznam.cz

tel.: 608 032 114

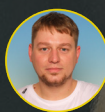
#KeepItAll

cistyfotbal.cz

SPOLEČNĚ ZA ČISTÝ FOTBAL!

DIE GELBE WAND V HLEDIŠTI NA HŘIŠTI

Autor:

Petr Kastner

Žlutá zeď, právě tak se přezdívá jižní tribuně na stadionu Signal Iduna Park v Dortmundu. A stejné přízvisko by mohla mít i stoperská dvojice snů, kterou v těch pro BVB nejlepších časech druhé dekády nového tisíciletí tvořila německo-srbská zeď tvořená Matsem Hummelsem a Nevenem Subotičem.

Postupně vám oba slavné stopery představíme. Začneme u Subotiče. Neven má vůbec zajímavou životní cestu, prošpikovanou různými kulturami a národnostmi. Narodil se sice srbským rodičům v tehdejší ještě jednotné Jugoslávii, ale jeho rodná Banja Luka leží na území nynější Bosny a Hercegoviny. V jeho pouhých dvou letech se rodina přesouvá do Německa. Poté jejich cesty míří za velkou louží, do dálné Ameriky.

Nejprve do Salt Lake City, poté na Floridu, kde se jeho sestra učila tenisovému řemeslu ve světoznámé akademii Nicka Bollettieriho. V Bradentonu se ale nachází také fotbalová akademie IMG. A shodou okolností si mladého Nevena všimá jeden z trenérů reprezentace USA do sedmnácti let. Neven, i když v tu chvíli nehraje za žádný klub, dostává šanci trénovat s mládežnickým reprezentačním výběrem.

V dresu s hvězdami a pruhy si zahrál v Peru na MS do sedmnácti let. Později si připisuje i dva starty za výběr do 20 let. V roce 2008 se - po určitých neshodách s trenérem a jeho nenominací na MS U-20 - začíná rozmyšlet, zda by nereprezentoval v dospělé kategorii Srbsko. V roce 2009 k tomu opravdu dochází a Neven si připisuje debut v zápase kvalifikace o MS proti Rumunsku.

Subotić vlastní kromě amerického pasu také německý, srbský a bosenský. Dlouhodobě se angažuje v charitativní činnosti. Založil vlastní nadaci Neven Subotić Foundation, která se snaží zajistit v Etiopii přísun čisté vody co největšímu počtu obyvatel.

A nyní i něco o Matsi Hummelsovi. Rodák z Bergisch Gladbachu prošel mládežnickou akademií Bayernu Mnichov. Do Dortmundu odešel v roce 2008 na hostování, které se později změnilo v přestup. Ve žlutočer-

dvacetiletí mladíci usadili napevno a dostali přezdívku Kinderriegel.

Po roce 2010 se na německých kolbištích nenašla údernější obranná středová dvojka. Oba byli i na reprezentační úrovni oporami svých zemí, ale na té klubové, když hráli bok po boku, byli ještě silnější. Své umění dokazovali týden co týden. Společně hráli ve 145 bundesligových zápasech, takže jejich přínos k zisku dvou mistrovských talířů pro mistry Německa byl neoddiskutovatelný. **Celkem odehráli ve stoperské dvojici 194 soutěžních utkání, z toho 111 bylo vítězných a zažili pouze 41 proher.** Vyhráli všechny trofeje, které lze v Německu získat, jen triumf v Lize mistrů jim byl bohužel zapovězen, Bayern byl tehdy nad jejich síly.

Nic ale netrvá věčně, a tak - i když se Hummels nakonec do Dortmundu vrací - se Subotićem se v jednom týmu už nepotká.

Společně v souboji s bývalým spoluhráčem Mario Götzem

Zdroj: de.onefootball.com

ném dresu ještě v roce 2015 tvrdil, že za žádný obnos na světě by Dortmund neopustil. Sám obdivoval hráče, kteří hrají celou kariéru v jednom dresu - Stevena Gerrarda, Paola Maldiniho, z těch aktivních hráčů jmenoval Lionela Messiho. No a vida, už rok nato se kapitán BVB stěhuje zpátky do mnichovského Bayernu. Ale po třech sezonách můžou fanoušci Borussie slavit návrat své modly zpět do středové řady. Hummels jako opora Německa slavil triumf na brazilském mistrovství světa v roce 2014, přesto s ním Joachim Löw podle posledních vyjádření v reprezentaci už nepočítá. Což je vzhledem ke stále nízkému věku a vysoké výkonnosti s podivem.

Když nastoupili společně ve stoperské dvojici, byli Hummels a Subotić postrachem všech útočníků v Bundeslize. Ve výběru trenéra Jürgena Kloppa se tehdy

Neven odešel před rokem a půl do Saint-Étienne a na tu nynější sezonu si přichystal malé překvapení. Vrátil se do Bundesligy, ovšem ne ke starému známému - stal se novým přírůstkem do kádru Unionu Berlín, nováčka soutěže. **Takže opět uvidíme v jednom zápase Subotiće a Hummelse ve stejnou chvíli na hřišti, ovšem na opačných stranách barikády.**

ITALŠTÍ ELEGÁNI V ČERVENOČERNÉM

Zdroj: www.varzesh11.com

Autor:
Petr Kastner

Fotbalovému fanouškovi utkví v hlavě množství jmen různých hráčů, více či méně slavných. Kdyby si je někdy později všechny promítnul, zřejmě by přišel na to, že většina z nich je ofenzivně laděná. A kdyby pokračoval v přemýšlení dál, došel by k nikterak překvapivému závěru, že v tom jeho seznamu tudíž není mnoho jmen obránců. Ale jedno je prakticky jisté. Jestli by mu utkvělo v paměti pouze jedno jediné jméno muže ze středu obrany, byl by to zřejmě fotbalový elegán Paolo Maldini. Ale když se řekne Maldini, tak se musí dodat i - Alessandro Nesta!

Oba hájili klubové barvy milánského AC společně po mnoho sezon. Přesto z této dvojice jen Maldini byl opravdovým typem klubisty, hráče, který celou svojí kariéru zasvětil jednomu dresu. Všechny zápasy odehrál během čtvrt století trvajícího období pouze v červeno-černých barvách AC Milán. Byl to obránce, který se do historie milánského klubu zapsal zlatým písmem. Jeho pět vítězství v PMEZ, potažmo Lize mistrů je toho tím největším důkazem. K tomu byl i třikrát ve finále, 4x vyhrál evropský Superpohár a s Milánem ovládl klubové mistrovství světa v roce 2007. Na domácí scéně se stal sedminásobným vítězem Serie A, vyhrál Coppa Italia a pětkrát italský Superpohár. Jen na reprezentační úrovni nikdy nedržel v ruce medaili ve zlaté barvě. V azurovém dresu sice odehrál rekordní počet utkání a je držitelem stříbra i bronzů na mistrovstvích Evropy i světa, ale na prvenství, na rozdíl od partáka ze stoperské dvojice Nesty, nikdy nedosáhl.

Právě Alessandro Nesta se stal v roce 2006 s Itálií vítězem mistrovství světa v Německu, i když po zranění ve skupinovém zápase s Českou republikou už do dalšího průběhu nezasáhl. V tomto roce už byla Maldiniho reprezentační cesta čtyři roky u konce. Společně s Maldinim toho Nesta za Itálii neodehrál tolik jako na klubové úrovni, protože v reprezentaci byl jeho partákem později hlavně Fabio Cannavaro. Přesto se dá označit stoperská dvojice Maldini-Nesta za možná tu nejlepší vůbec. Je pravda, že v italské lize by se našla i další slavná jména, ale o těch až někdy jindy.

Nesta na rozdíl od Maldiniho nesklízel úspěchy jen v dresu Milána, ale předtím hrál pomalu dekádu v jiném slavném italském klubu. Jako římský rodák začal svojí báječnou kariéru v Laziu. Do AC Milán přestoupil až v roce 2002 za 31 milionů euro. V tu dobu už jako držitel mistrovského titulu, Italského poháru i Superpoháru, dále jako vítěz PVP a evropského Superpoháru.

Zdroj: acmilan.com

Takže za Maldinim nepřestupoval jako vyjukáný talentovaný mladík, ale už jako hotový hráč a hvězda italské ligy.

Společnými silami táhli AC Milán k jednomu úspěchu za druhým. Na to mohou v Miláně už dlouhá léta pouze nostalgicky vzpomínat. Nynější tým bojuje jen o to, aby si evropské poháry vůbec zahrál a dostal se nejlépe do Top čtyřky. Účast v Lize mistrů je teď tím největším přáním, jak sám Maldini jako současný funkcionář AC potvrdil. Na mistrovský titul v konkurenci supersilného Juventusu asi nemají zatím ani pomyslení. Jaký to rozdíl oproti přelomu tisíciletí a první dekádě toho nového, kdy dvojice Maldini - Nesta brzdila jeden útok valící se za druhým jakéhokoliv klubu v Evropě. Společně to zvládali čistě, prakticky bez žlutých a červených karet. Uměli rozehrávat, ne jen odkopávat. Byli synonymem konstruktivní rozehrávky a elegantního odebírání balónů. Žádné skluzy zezadu, u kterých tuhne krev v žilách, žádný tvrdý a surovější styl hry ala Tomáš Řepka. Ten byl během své kariéry vyloučen skoro dvacetkrát. To Maldini s Nestou odehráli v součtu přes tisíc zápasů jen v italské Serii A, ale každý z nich v ní byl vyloučen pouze 4krát. Dlouholetý kapitán Milána Maldini, který odehrál v kariéře kolem jednoho tisíce zápasů, byl vyloučen průměrně jednou za 250 utkání. Na stopera bilance opravdu závratně nízká.

Zdroj: Pinterest.com

Nesta a Maldini společně vyhráli v dresu rossoneri všechny klubové trofeje, co v tu dobu mohli získat. Dvakrát Ligu mistrů, mistrovský titul, Italský pohár, italský Superpohár, evropský Superpohár, Mistrovství Světa klubů... Úspěšnější už být snad ani nemohli. V srdcích nejen fanoušků AC Milán zůstanou díky těmto triumfům navždy.

Zdroj: Daniel Stehlik

MĚL JSEM SEN HRÁT V ŽILINĚ ZA PRVNÍ MUŽSTVO

Autor:
Jiří Dryák

Začnú sa diať zázraky, pokiaľ to nevzdáš, aj keď chceš. Vesmír sa vždy zamiluje do húževnatého srdca ... Takové je motto největšího klenotu sedminásobného mistra Slovenska MŠK Žilina. Devatenáctiletý útočník Róbert Boženik vlétl do ligy jako uragán, když hned ve své první sezoně nashlél 15 gólů. Jsem si jist, že mladého fotbalistu čeká velká kariéra. Když si s ním povídáte, vyzařuje z něj důvěra v sama sebe, přesně ví, co a jak chce dokázat. A co je nejdůležitější, hlava je nastavená tak, aby všechny nástrahy, které mladého fotbalistu čekají, zvládl. Jak se Robert staví k ambicím klubu a pokusí se o krále střelců? To si můžete přečíst v následujícím rozhovoru.

22 zápasů, 11 gólů, 1 asistence, to je tvá bilance v lize, která znamenala druhé místo mezi střelci. Taková byla tvá první sezona mezi muži, předpokládám, že vládne spokojenost. Nebo těch gólů mohlo být ještě víc?

Samozřejmě, že těch gólů mohlo být víc, protože těch šancí, co jsem neproměnil, bylo také dost. Ale jsem šťastný za minulou sezonu a věřím, že tahle sezona bude ještě lepší, protože z minulosti se žít nedá. Koukám se dopředu. A tak věřím, že tato sezona bude nejenom pro mě, ale pro celý klub MŠK Žilina úspěšnější.

Když se člověk kouká na tvoje zápasy, tak tobě vůbec nedělá problém běhat po celých zápasy, tvůj fyzický fond je opravdu velký. Měl si vždycky dvoje plíce, nebo

to je věc, na které jsi v poslední době zapracoval?

Já si myslím, že všechno je o tvrdé práci. S kondicí se můžete narodit, ale musíte jí rozvíjet, musíte se stále zlepšovat, na čemž dělám každý den. Takže věřím, že výsledky se dostaví a v budoucnu budu ještě lepší.

Vrátím se jednou otázkou ještě k minulé sezoně. Vy jste dlouhou dobu drželi třetí místo, což se vám nakonec udržet nepodařilo. A tento sešup gradoval ve finále Slovenského poháru, který jste prohráli na penalty. Co se s týmem stalo v tu nejméně vhodnou chvíli?

Nevím, jak bych to popsal. Samozřejmě, že ne vždy se daří a nás to zastihlo, jak říkáš, v nejhorší moment v sezoně. Finále jsme prohrávali 0:3, podařilo se nám srovnat, ale

Zdroj: Daniel Stehlik

na penalty jsme bohužel prohráli.

V České republice se hodně řeší odchod mladých talentovaných fotbalistů, jestli odejít v 15 – 16 letech, nebo nejdřív dokázat něco v lize, ve které hraje. Ty jsi zvolil druhou variantu. Měl jsi ve věku, který jsem zmínil, nabídky odejít do zahraničí? Já osobně jsem v tomhle věku neměl ma-nažera ani jsem neřešil odchod do zahraničí. Chtěl jsem zůstat na Slovensku, měl jsme sen hrát v Žilině za první mužstvo. Jsem rád, že jsem tu šanci dostal a že jsem zdravý a můžu stále trénovat. Věřím, že ten čas, až budu na velký fotbal připravený, přijde. Zatím bych rád se Žilinou získal nějakou trofej.. Až to přijde, tak věřím,

že se správně posunu.

To jsi hezky navázal na mou další otázku, protože se o tvoji osobu zajímal Gent, v Česku Sparta, v Itálii bylo těch klubů víc. Přemýšlel jsi nad těmi nabídkami, nebo - jak jsi řekl - bys chtěl něco dokázat v Žilině? A až přijde čas, tak se posunout?

Myslím, že je normální, když je o někoho zájem, že se možná o to trošku zajímá, ale já jsem měl v sobě už od začátku ten pocit, že chci zůstat v Žilině, že se chci zlepšovat, pravidelně hrát. Líp se připravit na ten možná další krok a jak jsem říkal už předtím, mo Myslím, že je normální, když je o někoho zájem, že se možná o to trošku zajímá, ale já jsem měl v sobě už od za-

čatku ten pocit, že chci zůstat v Žilině, že se chci zlepšovat, pravidelně hrát. Líp se připravit na ten možná další krok a jak jsem říkal už předtím, momentálně tohle vůbec neřeším. Já jsem šťastný v Žilině, ještě jsem, dá se říct, nic nedokázal, nějak na sílu ten přestup neřeším. Co má přijít, přijde. Samozřejmě zájem ostatních klubů mě těšil, ale moje hlava byla nastavená tak, že chci zůstat v Žilině, což se podařilo. mentálně tohle vůbec neřeším. Já jsem šťastný v Žilině, ještě jsem, dá se říct, nic nedokázal, nějak na sílu ten přestup neřeším. Co má přijít, přijde. Samozřejmě zájem ostatních klubů mě těšil, ale moje hlava byla nastavená tak, že chci zůstat v Žilině, což se podařilo.

zápasu se stále zlepšujeme a nekoukáme se kolem, ať je to Slovan, Dunajská nebo kdokoliv jiný, my se koukáme na sebe. Samozřejmě, že jsme Žilina, máme vždy ty nejvyšší cíle, ale koukáme se hlavně na sebe, na svoji hru, na parametry naší hry. Jdeme od zápasu k zápasu, a když dáme do každého zápasu všechno, věřím, že se dostaví i ten úspěch. Ale nerad bych mluvil o boji o titul. Když budeme zdraví a budeme hrát to, co chceme, to, čím je známa Žilina, tak věřím, že budeme úspěšní.

Robo, děkuji moc za příjemné povídání. Už jsi říkal, že nemáš rád vyhlášení, ale přece jenom, v minulém sezoně jsi skončil jako druhý nejlepší střelec. Nebylo by he-

Ale přece jenom, přijdou manažeři z klubů, které jsem jmenoval, a říkají, dáme ti tolik a tolik. Pomáhá ti v tomhle někdo, aby se ti z toho nezamotala hlava a zůstal si takový, jaký jsi?

Na taková jednání zase nedošlo, ale nechtěl jsem to ani vědět. Kdo mi pomáhá, abych zůstal takový, jaký jsem, je hlavně moje rodina a pak trenéři v klubu. A samozřejmě nemůžu zapomenout na svoji mentální trenérku, protože ta je tou, která mi velmi pomáhá, beru ji jako součást na rodiny. Takže je to nejvíc rodina, realizační tým MŠK Žilina a moje mentální trenérka.

Přesuneme se do současnosti. Vy jste krásně zahájili sezonu - 4 zápasy, 4 vítězství. S takovou bilancí se může pochlubit akorát Slovan. Jaké jsou vaší cíle do sezony a jak je těžké bojovat se Slovanem, který rozpočtem a stadionem překročil hranice Slovenska.

Já jsem člověk, který nerad dává velké vyhlášení a nevím co všechno. Samozřejmě, že je super, když máme po 4 zápasech plný počet bodů, ale v naší hře je stále hodně nedostatků. Věřím, že od zápasu k

zké pokusit se vyhrát titul krále střelců? Sebrat tuhle pozici Šporarovi, aby tento primát opět získal slovenský fotbalista?

Samozřejmě, že mám jen ty nejvyšší cíle, ale nějak na to necílím. Budu šťastný, když se Žilina bude dařit, když budeme všichni zdraví a když bude Žilina úspěšná, je jedno kdo dá góly. Řídím se heslem: přej a bude ti dopřáno. Já to opravdu přeju každému a věřím hlavně v to, že když budeme zdraví a bude se nám dařit, tak je jedno, kdo bude střílet gól. Hlavně aby Žilina byla úspěšná.

TOP STOPEŘI NA SLOVENSKU

PODLE RÓBERTA BOŽENÍKA

VASIL BOZHIKOV
ŠK Slovan Bratislava

Osobně se mi proti němu hraje na Slovensku nejhůř, je hodně silný v soubojích, má svoji kvalitu.

FILIP KAŠA & MARTIN KRÁLÍK
MŠK Žilina

Oba jsou výborní v soubojích a v práci s míčem, nezávidím útočníkům, kteří hrají proti nim.

ROZHOVOR

DRUHÁ LIGA

„JE TO HISTORICKÝ ÚSPĚCH.“

Zdroj: fb.com/SKLisenBrno

JAN HLADÍK

Jan Hladík zažívá s SK Líšeň snový start do nové sezóny, klub se drží na špičce FORTUNA:NÁRODNÍ LIGY. Pro brněnský klub je účast v druhé nejvyšší soutěži premiérou. Líšeň musela udělat přerod z amatérského fotbalu na ten profesionální během několika týdnů. Úpravami prošel stadion i kádr, posílilo se tedy na všech frontách. Jedním z nově příchozích je právě i Honza. Tým v něm získal kvalitního střelce, což potvrzuje od prvních zápasů. Honza si našel čas na příjemné povídání se Žonglem, tak se začtete s námi.

Tak otázka první. Nemůžu nezačít pohádkou o Líšni. Pro tento z menších brněnských klubů je postup do FNL největším úspěchem v historii. I když jsi v klubu krátce, vnímáš euforii okolo sebe plnými doušky?

Samozřejmě vnímáme euforii, pro tento klub je historickým úspěchem, všichni se na to těšili, proto došlo i k menším úpravám stadionu, jelikož o to byl velký zájem. Každý zápas si všichni užíváme a snažíme se dělat našimi výkony radost divákům i vedení.

Ono taky hned premiérové utkání na domácím půdě bylo beznadějně vyprodané. Fandové Líšně byli prý i v sektoru pro hosty. Atmosféra byla údajně úžasná, chválil ji i trenér Varnsdorfu. Jak se ti hrálo? Byl jsi nervózní, nebo tě to naopak zdravě nakoplo?

Ano, už v pátek před zápasem jsme věděli, že zbývá jen pár lístků a že bude určitě plný stadion. Atmosféra je každý domácí zápas úžasná, diváci nás ženou dopředu, jen je škoda, že jsme jim to neopětovali vítězstvím. Nervózní určitě nejsou, spíš jak říkáš, je to nakopávající.

Zrovna úvodní zápas s Varnsdorfem jsi ale mohl v nastavení rozhodnout zrovna ty, že?

Ano, měl jsem to na kopačce, ale síly už do-

Zdroj: fb.com/SKLisenBrno

docházely a netrefil jsem to ideálně, byla to škoda.

Nevadí, myslím, že i tak byli vaši fanoušci spokojeni. V hledišti byla spousta známých osobností. Richard Dostálek, trenér Třince Habanec, hokejisté Hrachovina či bratři Hubáčkové. Je někdo z nich v bližším kontaktu s vaším týmem, chodí za vámi po utkání?

Tak to já vůbec netuším, jestli jsou s někým v kontaktu, ale se mnou určitě. (Směje se)

A jaké jsou vůbec sportovní cíle SK Líšeň pro nováčkovskou sezónu? Tradiční spokojenost se záchranou, nebo se potají mluví i o vyšších pozicích?

No určitě udržet druhou ligu v Líšni co nejdéle.

Snad se vám to jako klubu povede. Ty sám máš rozjezd letošní sezony fantastický, dvě branky, k tomu jedna asistence, to mluví samo za sebe. Jsi se svými výkony zatím spokojený?

No, vždycky to může být lepší. Jsem rád, že jsem pomohl týmu k bodům a doufám, že v tom budeme jen pokračovat a já týmu pomůžu.

„NA STARÝ KOLENA BYCH SE CHTĚL VRÁTIT DO TJ SOKOL DOBŠICE, KDE JSEM S FOTBALEM ZAČÍNAL.“

To Ti moc přeju. Ve všech svých angažmá jsi byl střelecky potentní, jen ve Znojmě to skřípalo. Podle statistik jsi za šestnáct utkání nevsítl ani branku, čím to?

Ve Znojmě jsem s fotbalem začínal, vrátil jsem se tam, ale branku jsem nedal. Rodiče byli smutní (Směje se).

Delší dobu jsi působil v olomoucké Sigmě, především v jejím béčku. Znáš důvody, proč ses nikdy naplno neprosadil do kádru áčka? Byly podle tebe za tím jen sportovní důvody, nebo i něco jiného?

V kádru áčka jsem působil půl roku a ne-

prosadil jsem se a proto jsem šel na hostování. Důvod neznám, to se zeptej někoho jiného.

A toužíš se do Olomouce někdy vrátit? Nebo je to pro tebe už uzavřená kapitola?

Jak se říká - nikdy neříkej nikdy, ale momentálně jsem v Lišni, soustředím se na výkony tam a co bude, bude...

A jaký jsi povahově vlastně typ fotbalisty? Dokážeš své chyby rychle hodit za hlavu, nebo nad nimi déle přemýšlíš, abys je co nejvíce eliminoval a už se neopakovaly?

Zdroj: fb.com/SKLisenBrno

Tak jsou věci, nad kterými přemýšlím déle, ale snažím se z chyb poučit, aby se už neopakovaly.

Nedá mi to nezeptat se na tvůj fotbalový vzor? Máš nějakého fotbalistu, který ti imponuje?

Asi takový vzor nemám. Samozřejmě jsou fotbalisti, kteří se mi líbí, ale těch bych jmenoval hodně.

Na závěr rozhovoru se každého fotbalisty ptám, jaký je jeho vysněný klub, potažmo liga, kterou by chtěl okusit. Takže jaký dres bys v budoucnu chtěl na sebe obléci?

Tak myslím, že snem každého fotbalisty je zahrát si Premier League a u mě to nebude jinak, ale na stará kolena bych se chtěl vrátit do TJ Sokol Dobšice, kde jsem s fotbalem začínal.

Zdroj: fb.com/SKLisenBrno

Autor:
Dominik Reiniš

Zdroj: Profimedia

AFRICKÁ ZEĎ

Jednou jedinkrát se v loňském ročníku stalo to, že Slavia nastoupila bez Ngadea i Deliho. Přes dvacet utkání po boku. Mistrovský titul, mimořádná jízda Evropou. Africké duo drželo Slavii v nejhorších chvílích. Ted' je ale fuč.

Bylo to před rokem. V srpnu slávisté čelili v domácím poháru Ústí nad Labem. V sestavě se vyskytla dvojice Kúdela – Frydrych. Od té doby nastoupil vždy minimálně jeden z dvojice Ngadeu – Deli. Od tohoto utkání se hráli Afričané po boku přes dvacet duelů a stali se symbolem úspěšného tažení Slavie jak domácí ligou, tak pohárovou Evropou.

Zed', hradba či snad skála. Jako kdyby v zadních řadách sešíváných vyrostlo něco, co se nedá překonat. Soupeři si na mimořádné obraně Slavie vylámali zuby. Právě skvělá defenziva, kterou doplnil více než dobře Tomáš Souček z pozice šestky, zdobila soubor Jindřicha Trpišovského.

Dvě urostlé věže. Obě přes 190 centimetrů. Enormní množství svalů. Vůbec nejlepší duo v historii české ligové kopané. Rychlost, důraz, technika, rozehrávka, ale i přiměřená agrese. Slávistické duo zkrátka oplývalo vším, co moderní defenziva vyžaduje.

„Jejich typologie je výjimečná. Najít hráče, kteří mají metr devadesát, mají dobrou rozehrávku, jsou hodně rychlí a zvyklí na náš způsob hry, v podstatě ani nejde,“ nešetřil chválou lodivod Slavie Jindřich Trpišovský.

Ani ti nejrobustnější a nejurostlejší forvardi se nedokázali prosadit. A když jo, tak výjimečně. Spíš tomu bylo naopak. Oba Afričané hrozili vpředu. Skvělé slávistické standardky byli s nimi v šestnáctce mnohonásobně nebezpečnější.

Simon Deli, člen širšího kádru reprezentace Pobřeží Slonoviny, působil na hřišti až pozoruhodně ladně. V dresu Slavie dokázal zakládat útoky i vyvážet balóny. Michael Ngadeu zase vzbuzoval v soupeřích strach. Skvělý důraz a nesmlouvavá hra zdobila reprezentanta Kamerunu. Společně vytvořili v defenzivě Slavie kompaktní duo, o které se celý tým mohl opřít. Ani jeden z nich si v utkání nedovolil zbytečné ztráty, naopak. Disciplína hrála v jejich případě hlavní roli.

Simon Deli v roztržce s Guélorem Kangou

Zdroj: Michal Sula

V obdobné duchu si na československé scéně vedl podobně snad jen Anton Ondruš, legendární držitel zlata z Bělehradu, jenž byl v sedmdesátých letech považován za jednoho z nejlepších defenzivních hráčů Evropy.

„V červnu 2016 se mi splnil jeden z největších snů, kterým bylo hrát za velký evropský klub. Podpisem s tímto skvělým klubem se můj sen stal skutečností. Během 112 zápasů jsem vstřelil devět branek, dvakrát jsme vyhráli ligu a pohár. Prožil jsem spoustu nezapomenutelných chvil s tímto klubem, který mi ohromně pomohl a přinesl mi spoustu potěšení. Zažil jsem tři roky štěstí a cítil jsem se jako v rodině,“ napsal Ngadeu na svůj instagram a twitter, když se před nedávnem loučil se Slávií.

Jaroslav Tvrdík, kontroverzní postava z Edenu, měl jiný názor na Ngadeův „útěk“. „Simon odešel jako legenda, Michael jako uličník. Písemně odsouhlasená smlouva hráčem a agentem. Přílet hráče na slavnostní podpis. V noci místo oznámeného přespání útěk do Belgie. Byli jsme jen vyjednávací páka na vyšší kontrakt. Tohle nedůstojné divadlo si klub nezasloužil, Míšo,“ napsal možná až nedůstojně na Twitter slávistický šéf.

Jaroslav Tvrdík, kontroverzní postava z Edenu, měl jiný názor na Ngadeův „útěk“. „Simon odešel jako legenda, Michael jako uličník.

Písemně odsouhlasená smlouva hráčem a agentem. Přílet hráče na slavnostní podpis. V noci místo oznámeného přespání

útěk do Belgie. Byli jsme jen vyjednávací páka na vyšší kontrakt. Tohle nedůstojné divadlo si klub nezasloužil, Míšo,“ napsal možná až nedůstojně na Twitter slávistický šéf.

To Deli své loučení zvládl o poznání lépe. „Přestup do Brugg pro mě představuje novou výzvu. Chci Vám popřát všechno nejlepší. Vy i já víte, co jsme společně dokázali. Jsem si jistý, že to bude ještě lepší,“ vzkázal slávistům Deli. „Pokračujte v tvrdé práci, buďte pyšní na sebe i své fanoušky. Miluju Vás navždy,“ zakončil své loučení.

Jen čas ukáže, zda Slavia dokáže důstojně zalepit vzniklou díru. Jedno je však jisté. Nejlepší obranné duo v historii českého ligového fotbalu je pryč a jen velice těžko je někdo další překoná.

Před Tribunou Sever

Zdroj: Profimedia

”

ONI MĚLI KOTEL VŠECH 35 000 LIDÍ.

“

Autor:
Tomáš Dufek

172 zápasů v první lize a k tomu 4 góly a 8 asistencí. To jsou čísla fotbalového obránce a hráče pražských Bohemians 1905. Ve svých 29 letech už kope svou 9 sezonu mezi elitou a rozhodně jich má ještě mnoho před sebou. Po dobu svého působení v první lize vystřídal tři kluby. V našem rozhovoru se dozvíte o jeho probíhající rekonvalescenci, svatbě a jak se ubírala cesta jeho kariérou od začátku do dneška.

Vezměme tvoji kariéru od počátku. Začínal jsi ve Slavii Praha, poté jsi šel na hostování do Baníku Ostrava, tam jsi strávil rok a den na to jsi přestoupil jako volný hráč do Bohemians 1905, kde jsi doted'. Kdo tě k fotbalu přivedl? Já jsem si hrál s balónem prakticky odmala. Moje zážitky z raného dětství, ať už je to první, druhá třída ve škole, nebo předtím ve školce, co si pamatuju, holky lezly po prolejškách nebo se točily na kolotočích a my jsme s klukama pořád hráli fotbal. Když náhodou před barákem nebyl nikdo z kamarádů, kdo by si se mnou šel zakopat, tak se mnou vždycky šel táta. Nikdy mi neřekl, že na to nemá čas, i když byl ztrhaný z práce, takže sotva lezl, vždycky šel se mnou. Rodiče v tom hráli velkou roli, ale fotbal jsem hrál od mala, takže to nebylo tak, že by mě k tomu někdo dotlačil, ale spíš jsem si takovou cestu vybral já sám a rodiče byli takovým průvodcem po té cestě.

Odmala jsi tedy měl vztah k fotbalu, měl jsi už v té době nějaký vzor?

Když jsem byl úplně malej, tak asi ne. První fotbal, který si pamatuju, byla sezóna 95/96, kdy vlastně Slavia vyhrála po necelých 50 letech titul a vyvrcholilo to Eurem, kde český národák byl druhý. To jsou takový první fotbaly v televizi, co si pamatuju. Možná, že z toho týmu jsme už tenkrát hráče obdivovali, ale můj vzor začal být až později, nějaké tři

roky potom. Odmala jsem velký fanoušek Manchesteru United a David Beckham byl můj velký vzor, takže tohle je můj fotbalový vzor z dětství.

Začínal jsi v sedmi letech. Od začátku jsi byl obránce, nebo se tvoje pozice měnila?

Ne, ne, měnilo se to. Já jsem obránce začal hrát až někdy ve starším dorostu, předtím jsem hrál v záloze. Kupodivu jsem dával i dost gólů v některých ročnících. V našich ročnících jsme měli vlastně nadstandardní kvalitu, když jsem hrál s klukama jako Tomáš Pekhart, Tomáš Necid, Lukáš Vácha nebo dneska redaktor David Sobíšek, který v té době byl i v mládežnických reprezentacích, měli jsme fantastický mančaft, tam i já jsem dával spoustu gólů. Až v dorostu jsem se přesunul do obrany a už jsem tam zůstal.

Máš nějakého oblíbeného obránce, který je pro tebe top?

To asi úplně nemám. Spíš chovám respekt nebo obdivuju každého, kdo v kariéře dosáhl velkých úspěchů. Kupříkladu teď čtu knížku o Andresi Iniestovi a když zůstaneme u obránců, tak v Barceloně s ním hrál taky Dani Alves a to, co všechno dokázal za svou kariéru vyhrát, je taky obdivuhodný. V současnosti se mi hrozně líbí třeba Virgil Van Dijk na stoperu v Liverpoolu nebo se mi vždycky líbil Vincent Kompany, i když hrál za Manchester City, nějak jsem to

Zdroj: bohemians.cz

kousal, ale vždycky se mi líbilo, jakej on byl stoper. Narostlej, silnej. Ostatně minulý rok jim gólem na Leicesteru vystřelil titul, a tím se rozloučil. Já mám rád takovéto příběhy. Vyloženě vzor z obránců nemám, ale obdivuju jich spoustu.

Hrál jsi za mládežnickou reprezentaci (U18 – pozn.red.), měl jsi nebo máš sen se dostat do Áčka.

V mým věku nebo s tím, kde jsem, v konkurenci toho, že kluci, co jsou v zahraničí nebo v top 3 klubech v Čechách, hrají pravidelně evropský poháry, je to spíš utopie, takže já se soustředím na to, kde jsem, na svojí práci tady, jsem tady šťastnej a tohle vůbec neřeším.

„AŽ V DOROSTU JSEM SE PŘESUNUL DO OBRANY A UŽ JSEM TAM ZŮSTAL.“

Vybavíš si sen, kterého jsi chtěl v kariéře vždycky dosáhnout?

Dřív to možná i ten národák byl, bylo to i zahraničí, ale postupně člověk překonává nějaké překážky, takže pak pro mě bylo samozřejmě snem dostat se do ligy, nějak se v soutěži adaptovat, dlouhodobě tam být platný. Neříkám, že cíle se snižují, ale spíš

nabývají takových reálnějších obrysů. Pro mě dalším cílem je co nejrychleji se uzdravit, mám nějakých 90 zápasů za Bohemku, rád bych co nejdřív udělal 100. Jak jste říkal, mám 172 zápasů v lize, takže 200 ligových zápasů taky není úplně daleko. Jako každému sportovci mi velí taková ta vnitřní touha se pořád zlepšovat a já věřím, že to půjde ještě spoustu let. Věk je pro mě jenom číslo, když vidím, že loni na konci nás prakticky zachránil Pepa Jindřišek, kterému bude 39, a zároveň vidím Adama Hložka, jak je mu 17 let a dává góly v předkole Evropský ligy, pro mě věk o ničem nerozhoduje, takže já prostě věřím, že nějakým způsobem spoustu let budu platnej a ty cíle budu mít stále. Loni jsem dal dva góly a na tři jsem nahrál, letos, kdyby se mi povedlo to zlepšit, tak to bude jenom dobře. Samozřejmě to nejde dělat do nekonečna, jako že ve 40 letech dám 20 gólů a na 15 nahraju, ale dokavad' to jde, chci být lepší než loni.

Máš nějaký moment v kariéře, který řadíš nejvýš za všech?

No, jeden asi nejvýš nevyberu, těch zážitků je spousta. Řekl bych, že když jsem přišel do áčka Slavie, tak prakticky předposlední zápas přípravy jsme hráli ve Splitu u příležitosti 100let místního Hajduku, bylo na nás 35000 lidí, my vyhráli 2:0 a je to zážitek na celý život. Chorvati celý zápas fandili, naši fanoušci tehdy taky, není to tak, že by měli jeden kotel, ale oni měli kotel všech 35000

Zdroj: bohemians.cz

lidí, všichni vlajky. Prostě byla to oslava fotbalu a skvělý zážitek a další a další zápasy, je jich spousta. První ligový, co jsem zažil, první ligový gól za Baník tady na Bohemce, první gól za Bohemku, každý gól za Bohemku a teď ten poslední zápas v minulý sezoně, kdy jsme se zachránili v 95. minutě, to jsou prostě věci, který když člověk neprožije, tak asi těžko pochopí. Já si ty věci budu pamatovat do konce života.

Jakou hudbu posloucháš například před zápasem?

Asi spíš míchaninu všeho, shodou okolností ještě písničky v kabině pouštím já, takže nemůžu pouštět jenom to, co se líbí mně. Mně se toho líbí spousta, vyberu od každého něco, ale nemůžu pouštět starý český písničky, protože se líbí jednomu spoluhráči, nebo jenom rap, protože se líbí druhému, takže se to snažím nějak namíchat. Samozřejmě někdo občas brblá, ale to se nedá nic dělat, nejde se zavděčit každému. Spousta kluků si pouští svoji hudbu do sluchátek, takže jim je asi víceméně fuk, co pouštím.

A když jsi sám?

To je různý, třeba když jsem jel večer domů, tak jsem si pustil Blaník, ale zase jindy, když mám náladu, si pustím starýho Eminema a rap. Nejsem nějak vyhraněný a taky neříkám, že poslouchám všechno, ale záběr mám docela široký, líbí se mi toho spousta a každý, kdo dokáže složit hudbu a napsat text, toho strašně obdivuju, protože to je talent, který v životě nepochopím.

Říkal jsi, že fandíš Manchesteru United, viděl jsi první zápas Premier League?

Samozřejmě, my jsme byli na návštěvě u tchána, který je velký fanoušek fotbalu. Já byl na začátku zápasu spíš skeptický, ale pak se to postupem času rozjelo celkem pěkně, takže jsem byl spokojený.

Koupil sis nové auto. Když by ses měl popsat jako řidič, jsi spíš přes rychlost, nebo klidnější typ?

Já rád jezdím svižněji, ale není to tak, že bych na 30 v Praze jel 80, to zase nejsem magor. I když s tím třeba nesouhlasím vnitřně, tak ta třicítka tam má nějaký význam. Pokut za rychlost jsem moc nedostal, myslím, že jednu nebo dvě. V mých očích řídím dobře, nevím, co na to okolí, ale já měl výhodu, že hned od osmnácti jsem měl řidičák i auto, takže jsem se vyjezdil hned.

Říkal jsi, že jsi měl nedávno svatbu, tak by mě zajímalo, jak jste se s manželkou vlastně seznámili?

My jsme se seznámili už pár let zpátky, já jsem chodil kousek odsud na střední a kluci, co hráli o ročník níž ve Slavii, chodili i ve škole níž, no a moje žena byla jejich kamarádka. Seznámil nás společný kamarád na plese, to jsem byl ve druháku na střední. Každopádně věděli jsme o sobě, ale nijak jsme se nekamarádili, nevidali, nic. No, moje žena je shodou okolností švagrová Milana Černýho, mýho bývalého spoluhráče. No a pak jsme si před 5 lety začali psát, začali jsme se vídat, no a vloni v létě jsme se zasnoubili a letos byla svatba. Šlo to vlastně ráz na ráz, nikdy jsme neřešili žádný krize. Já jsem šťastnej, spokojenej a doufám, že moje žena taky.

Pojedete asi na svatební cestu že? Kam to bude?

Já bych chtěl do Ameriky a konkrétně na západní pobřeží, projet to od San Franciscu, přes Las Vegas a San Diego a skončit v Los Angeles s tím, že v každém tom městě je něco k vidění, ať už je to Alcatraz nebo Cable Cars, což jsou ty tramvaje na strmých kopcích v San Franciscu, do Vegas nechci jet kvůli tomu, abych prohrál 10000 dolarů, ale je tam spousta atrakcí, rád bych šel na David Copperfielda, myslím si, že Vegas nabízí spoustu zábavy, ostatně je to město zábavy. V San Diegu asi nejlepší zoo na světě a v LA filmová studia, zábavný par

ky plus sporty, chci jet v zimě, abychom mohli jít na hokej, na NFL i na basket. Když tam pojedete v létě, tak se sice opálíte, ale Lebrona neuvídíte. Manželka moc na sport není, tu spíš utahuju přes Disneylandy a Universal Studios, tak snad se mi to povede.

Když jsi momentálně zraněný, chodíš za spoluhráči a na zápasy?

Když jsem měl ortézu, tak jsem tam denně nebyl, ale když jsem ji sundal, tak už jo. Na všech zápasech, během kterých jsem byl zraněný, jsem byl na všech, až na zápas v Ostravě. Normálně před zápasem jsem šel klukům popřát hodně

Zdroj: Milan Kammermayer

šťěstí a pak jsem se šel koukat na tribunu. Je to pro mě nezvyk a úplně mě to na tribuně nebaví, ale co se dá dělat.

Chodí s tebou jako podpora manželka?

Ano, chodí se mnou. A taky rodiče. Táta chodí na každý zápas, máma, když není v práci, taky. Naši chodili na fotbal vždycky, táta chodil dřív i na spoustu tréninků a vy-zvedával mě tam. I teď, když jsem nehrál, se byli podívat.

Takže tě podporují od začátku neustále?

Je to věc, která pomůže, když tam máte někoho, kdo fandí vyloženě vám a je to něco jiného, než když vám fandí cizí lidi. Je to někdo vám blízký a drží vám palce.

Děkuji moc za rozhovor, přeji hodně štěstí v další kariéře a přeji brzké uzdravení.

Děkuju moc.

Zdroj: ČTK

11 ŽONGLŮ MAREK JANEČKA

Autor:
Jiří Dryák

Zdroj: Lukas Grinaj

Marek Janečka, ostřílený fotbalista, který ve svém fotbalovém cv má i adresu, jako je Hansa Rostock. Minulou sezonu si odskočil zpátky na Slovensko vyhrát pohár. Jak si poradil s našimi 11 žongly si můžete přečíst právě zde.

1

Hudba, která tě před zápasem nakopne

Hity 90. rokov.

2

Oblíbený seriál

Okresni přebor.

3

Co si rád dáš k jídlu, když se trenér zrovna nedívá?

Sviečková na smotane.

4

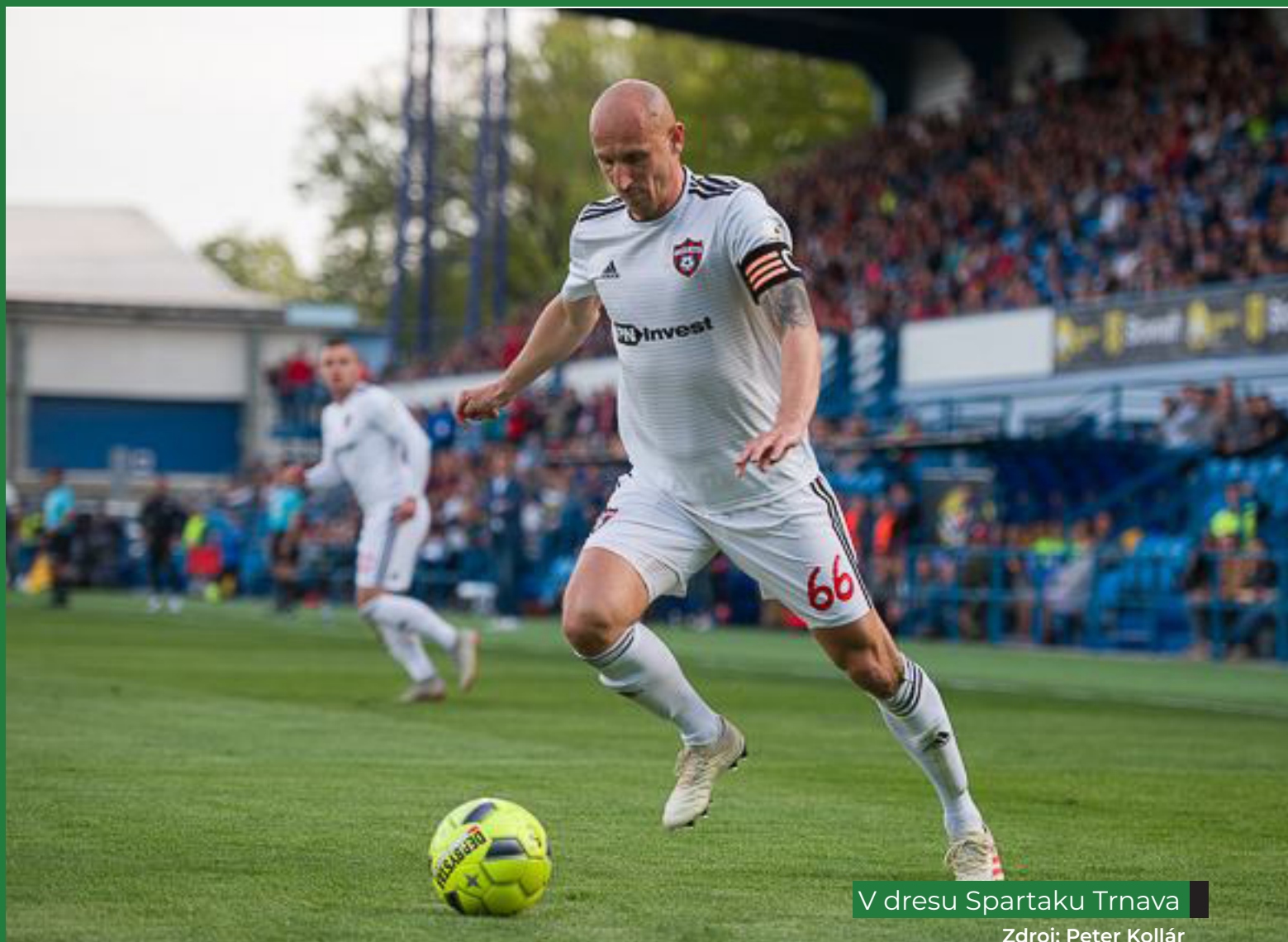
Jméno stadionu, kde bys rád odehrál poslední profesionální zápas

FK 05 Levoča.

5

Nejlepší fotbalista, se kterým jsi kdy hrál

Marek Mintál.

V dresu Spartaku Trnava

Zdroj: Peter Kollár

6

Jsi singl, na baru sedí holka. Co tě zajímá, jaká bude první věta, abys ji zaujal?

Pozvem na kafe či víno.

7

Nejlepší kanadský vtip z kabiny

Výpověď emailom zo Spartaku Trnava Bohužiaľ, nakoniec to nebol kanadsky žart, ale realita (směje se).

8

Kde byla tvá nejlepší dovolená?

Dubai.

9

Co má trenér udělat, aby z toho na soustředění byl ideální den?

Dať volno.

10

Dáváš si pozor, abys při rozhovoru neřekl „tak určitě“?

Nie, nedávam.

11

Co si představíš pod slovem žongl?

Koníčky.

Zdroj: Tasr

SLEDUJ NÁS!

@zonglczsk

www.facebook.com/zonglczsk

Zdroj: a4.espncdn.com

NAJLEPŠIA STOPÉRSKA DVOJICA REALU MADRID?

Ako sa stali Sergio Ramos a Raphael Varane kľúčovými hráčmi bieleho baletu.

Autor:
Ákos Gáspár

Je stopérska dvojica Sergio Ramos-Raphael Varane najlepšou dvojicou všetkých čias? Bez nich by Real Madrid nevyhral Ligu Majstrov trikrát po sebe? Každopádne hovoríme o najproduktívnejšej stopérskej dvojici bieleho baletu.

Stopérsku dvojicu Sergio Ramos-Raphael Varane sme prvýkrát mohli vidieť už v roku 2011, a to 22. novembra proti Dinamo Zagreb v Lige Majstrov. Biely balet ten zápas vyhral 6:2, španielsky stopér mal vtedy 25 rokov, no francúzsky rodák iba 18.

Sergio Ramos, odchovanec FC Sevilla prestúpil do Realu Madrid 31. augusta 2005 za 27 miliónov eur. Na začiatku svojej kariéry v Madride hral na pravej strane obrany, no po niekoľkých sezónach sa stal stopérom a aj kapitánom bieleho baletu. Ramos odohral už vyše 600 zápasov za Real,

v ktorých strelil 84 gólov. Fanúšikovia asi nikdy nezabudnú na finále Ligy Majstrov v roku 2014, keď v nastavenom čase vďaka Ramosovi Real Madrid vyrovnal skóre zápasu na 1:1 a po predĺžení vyhral 4:1.

Raphael Varane vyrástol v tíme RC Lens, kde v júli 2010 dostal šancu z U19 hrať v Lens B, a hneď po štyroch mesiacoch sa dostal do kádra Ačka. Varane tak dobre pôsobil v RC Lens, že si ho Real Madrid hneď po pol roku, v júli 2011, kúpil za 10 miliónov eur. V Realu Madrid musel zabojsť o prvenstvo v základnej zostave s Pepem, čo nebola

Zdroj: i.ytimg.com

ľahká práca. Francúzsky rodák sa dostal iba na lavičku náhradníkov, až po dlhšom čase vybojoval svoje miesto v tíme. Od príchodu už odohral vyše 270 zápasov za madridský tím, v ktorých skóroval 12 krát a červenú kartu dostal iba raz.

O stopérskej dvojice Ramos-Varane môžeme hovoriť od sezóny 2016/2017 napriek tomu, že nasledujúca sezóna bude už deväta v Madride. V roku 2016 Varane nahradil Pepeho v základnej zostave, keď bol často zranený, odvtedy sú on a Ramos nenahraditeľnými v tíme. Občas Ramosa posunul tréner na pozíciu defenzívneho záložníka, vtedy jeho miesto nahradil z lavičky Pepe.

V sezóne 16/17 inkasovali iba 41 gólov, v 17/18 dostali 44 gólov v 38 zápasoch v španielskej lige. Vieme, že ich minulé sezóna sa skončila tragicky, opustil ich najlepší hráč a vedúca osobnosť tímu Cristiano Ronaldo a nevyhrali žiadnu trofej, napriek tomu v obrane neboli oveľa slabší, ako v predchádzajúcich sezónach, inkasovali iba 46 gólov vďaka stabilnej stopérskej dvojici. Odkedy sú oni v tíme Realu Madrid, biely balet získal 4 trofeje Ligy Majstrov a majstrovstiev sveta klubov (2014,2016,2017,2018), trikrát zvíťazil vo finále Európskeho superpohára (2014,2016,2017), dvakrát vyhral španielsku ligu a superpohár (2012,2017) a raz španielsky pohár (2014).

Zdroj: as00.epimg.net

f @zonglczsk

MÓDNÍ POLICIE ŠÁRKY PEKOVÉ

Instagram [@SARKAPEKOVA](#)

Co nosí fotbalisté mimo fotbalové trávnicky? Daří se jim se stylově obléknout? Na to se podíváme s fotbalovou vlogerkou a influencerkou Šárkou Pekovou. Mimo fotbalu se Šárka ráda věnuje módě, uvidíme, jak se jí budou líbit outfity ligových fotbalistů z českého a slovenského rybničku.

ŠÁRKA V MLADÉ BOLESLAVI NA ZÁPASE:
FKMB - SPARTA

IG: @olayinka_peter

PETER OLAYINKA

SK SLAVIA PRAHA

Olayinkův extravagantní outfit vyjadřuje na první pohled optimismus. Možná bych zvolila kalhoty bez nášivek, protože v kombinaci se vzorovanou košilí to na mě působí lehce kýčovitě. Na druhou stranu k němu takhle styl prostě patří. Vystihuje jeho africkou krev a dodává mu velkou dávku osobitosti. Na takové oblečení si módní ovce netroufne.

9 / 10

DÁVID HOLMAN

ŠK SLOVAN BRATISLAVA

Módní styl Dávida Holmana mi je celkově bližší. Jednoduše zvolený outfit je doplněn o stylové brýle a pokérováný loket tomu celkově dodává charisma. Samozřejmě takhle podobně se obléká hodně fotbalistů, ale ne každý to dokáže takhle perfektně sladit v rámci barev i značek.

10 / 10

IG: @holmandavid_

„BEZ FOTBALU BYCH TO NEBYLA JÁ, JSME SI SOUZENI.“

Autor:
Tomáš Dufek

Od dětství, kdy Tereza poznala, jaké je to být lapen fotbalem, už nechtěla dělat nic jiného a fotbal pro ni byl to nejdůležitější na světě. Přes všechny strasti, které jí kariéra připravila, to nikdy nevzdala a vždycky chtěla hrát fotbal. Její píle a odhodlání jí v jejích 19 letech dovedly až do prvního týmu Teplic. Tereza je velmi talentovaná fotbalistka, která má před sebou takřka celou kariéru.

Když se řekne fotbal, co tě jako první napadne?

Můj život. Bez fotbalu bych to nebyla já, jsme si prostě souzeni.

Kdo tě k fotbalu přivedl?

K fotbalu mě přivedla v mých 7 letech moje máma. Jednou za mnou přišla s otázkou, jestli bych nemohla s mým mladším bratrem na pár tréninků, než se rozkouká. Řekla jsem ano i přes to, že jsem v životě neměla balon u nohy. Po nějaké době si mě všiml trenér dorostenců a zeptal se, jestli nechci hrát za dorost, že mi to jde. Tak jsem kývla. A teď bez fotbalu nemůžu žít.

Takže hraješ přes 12 let. Od začátku jsi hrála za Teplice?

Ne ne, začala jsem v Novosedlicích za klu-

ky, pak jsem šla v 11 letech do dětského domu v Krupce, takže jsem měla rok pauzu. Pak jsem zjistila, že v Krupce mají holčičí tým a tak jsem šla tam. Poté jsem přešla do DFK Teplice, no hrob a pak do Teplic. Za Teplice kopu třetím rokem.

Máš nějaký vysněný cíl?

Ne nemám. Za svůj vysněný klub právě hraju. Asi bych si chtěla vyzkoušet zahrát si za repre, ale Teplice mi stačí.

Máš nějaký vzor, kvůli kterému ses chtěla zlepšovat a být lepší?

Tomáše Vondráška z Teplic.

Uvažovala jsi někdy o jiné zálibě než o fotbale nebo byl od začátku na prvním místě fotbal?

Zdroj: archiv T. Bolfikove

Ráda zpívám i sportuju, ale nikdy jsem ne-
uvažovala nad koncem. Fotbal je v mém
žebříčku hodnot na prvním místě.

Je ti stále jen 19. Kde studuješ?

Ted' jsem byla posledním rokem na ob-
chodní akademii, ale v září jdu na oprav-
nou zkoušku z českého jazyka. Za rok bych
chtěla na ÚJEP do Ústí na sportovku.

Chtěla by ses fotbalem živit?

Určitě. Je skvělý mít práci, která vás baví a
máte ji i jako koníček. Myslím, že nejsem
jediná, kdo to tak má.

A co kdyby fotbal na nejvyšší úrovni nevy- šel, máš nějaký plán B?

Chtěla bych se pohybovat okolo fotbalu,
takže třeba účetní v klubu nebo sportovní
manžerka. Jako koníček mi ale fotbal zů-
stane.

Dodržuješ nějaký speciální jídelníček?

Že bych jedla jen zdravé jídlo, to určitě ne.
Dám si, na co mám chuť, ale snažím se ne-
jíst tak hodně a dát si za celý den nějaké
ovoce nebo zeleninu.

Byla jsi ve volnu někde na dovolené?

Ano byla, ale jen pár dní na vodě a navíc
jsem se přestěhovala do nového bytu, tak-
že nebyl čas a ted' už se musím učit.

Kdyby přišla nabídka z větších předních klubů, přemýšlela bys nad odchodem z Teplic?

Ne nepřemýšlela. Chci zůstat v Teplicích.

Teplice jsou moje srdcovka, můj domov.

Je nějaká hudba, kterou si ráda pustíš před utkáním?

Pouštím si Imagine Dragons – Bad Liar.
Text se sice nehodí, ale já jí miluju.

Co říkáš na OFF SEASON s Tomášem Ku- čerou?

Celkem dobrý.

Souhlasila jsi s pokutou, kterou musel To- máš platit?

No, Tomáš je první teplický fotbalista, kte-
rého nemám moc v oblibě. Ne jako člově-
ka, ale jako fotbalistu. Myslím, že pokuta
byla zbytečná, zaplatil jen za svůj názor,
což mi nepřijde správný.

Na tvém Instagramu jsem viděl, že máš přítele, který také hraje fotbal. Poznali jste se přes fotbal? A jak často jezdíš na jeho zápasy?

Ano, když jsem hrála za Krupku, hráli jsme
proti sobě a nějaký zápas i spolu. Chodím
na každý jeho domácí zápas, někdy i na
venkovní, když není daleko a když se ne-
kryje s mým zápasem.

Co tě napadne, když se řekne slovo Žongl?

Ted' už váš časopis, dřív možná tak jen žon-
glování.

Děkuji za rozhovor a přeji mnoho úspěchu v další sezoně a kariéře.

Děkuji moc za pozvání.

Autor:

Jaroslav Syrový

Zdroj: dfb.de

CÍSAŘ A JEHO BODYGUARD

Každý vítězný tým měl vždy svého vůdce, hrdinu, svou modlu. Všechna tato přirovnání můžeme v moderní mluvě označit jedním slovem - superstar. Takoví hráči jsou uctíváni především pro svou schopnost připravit gólové příležitosti či vstřelit branku. Je patrné, že to jsou především ofenzivní fotbalisté, jejichž hra je atraktivní. Stačí se podívat kupříkladu na trojlístek top hráčů v hlasování o získání prestižního ocenění Balon d'Or Award neboli Zlatého míče za posledních několik let. Téměř vždy se jedná o útočníky či hráče záložní řady. Zadní linie je často ignorována. Tuto hegemonii se pokusil narušit německý brankář Manuel Neuer, který v roce 2014 skončil na třetím místě za Messim a vítězem Ronaldem. Ohlédneme-li se ještě dále do minulosti, poslední takto oceněným hráčem byl italský obránce Fabio Cannavaro. Obránce Realu Madrid dominoval v roce 2006 před svým krajanem brankářem Buffonem a až třetí v pořadí skončil útočník Thierry Henry. Tedy neskutečných 12 let zpět.

Přitom práce obránců je nevďěčnou úlohou. Rozbíjejí útoky a ofenzivním hráčům marní jejich útočnou snahu. Stačí jedna chyba a dostanou se okamžitě na pranýř, často i do delší nelibosti fanoušků. Rádi si zavzpomínáme, kdo dal kolik gólů, ale na zásluhy obránců často zapomínáme. Slovy nizozemského obránce v dresu Liverpoolu,

osmadvacetiletého Virgila van Dijka- adepta na získání letošního Zlatého míče: „Je smutné, že jej vyhrávají pouze útočníci, protože je jejich hra atraktivnější. Ale myslím si, že je konečně čas, aby Zlatý míč vyhrál obránce.“

Střední obránci jsou jako ponožky, lépe je jim v páru. Mít v srdci obrany dva spolehlivé pilíře, které na hřišti odvádějí poctivou práci, dají jistotu spoluhráčům, ale i fanouškům a navíc se navzájem doplňují, je snem snad většiny trenérů. Najít k sobě ideální pár, to je někdy ale velmi obtížné. Pojďme si představit několik dvojic, kterým toto souznění vyšlo. Rovnou se přeneseme do doby dávno minulé. Za Železnou oponu a zakotvíme u dvou německých, přesněji západoněmeckých stoperů.

První z dvojice získal dvě ocenění pro nejlepšího hráče Evropy. Držitelem Zlatých míčů z let 1972 a 1976 není nikdo jiný než hráč světového kalibru - Franz Beckenbauer, považovaný za jednoho z nejlepších obránců na světě. Jeho partákem do páru v Bayernu Mnichov i v národním dresu Západního Německa byl Hans-Georg Schwarzenbeck. Ve stínu velkého Franze získal během své kariéry všechny velké tituly v národním i bavorském celku. Ale jeho jméno mimo Německo už tak známé není. Franz byl všestranný univerzál, který začal v mládí v předních řadách.

Poté jako záložník. Postupem času jeho oblíbeným postem, ve kterém se našel, byl střední obránce. Je mu přičítáno, že postavil základy moderního obránce či liberu. Tento elegantní technik se často připojoval k útoku a preferoval kombinační hru. A právě Hans-Georg přezdívaný „Katsche“ mu kryl záda. Nizozemský reportér ho jednou popsal jako napůl muže a napůl zuřivého býka. Drsný obránce s robustní postavou svou práci vykonával velmi spolehlivě a chytře si pokrýl celý střed obrany, i když nebyl tak obratný. Takže Franz měl dost prostoru směrem dopředu. Nemusel se tak ohlížet zpět. Třináct branek v reprezentaci, dvaasedmdesát za Bayern, to jsou pro středního obránce na tu dobu neobyčejná čísla. A právě bez dobře odvedené práce Katscheho by jeho kapitán nikdy nevystoupal až na císařský trůn. Jeho elegance, lehkost s míčem a jeho bravurní kontrola mu vynesly totiž speciální přezdívku. Od roku 1968 byl Beckenbauer médií a posléze samotnými fanoušky nazýván „der Kaiser - císař“ nebo „císař Franz“. Obratem Schwarzenbeck dostal nálepku „císařův osobní strážce – Putzer des Kaisers“.

Oba prošli juniorkou bavorského klubu, ale pořádně se poznali až jako profesionální hráči v prvním týmu. Jelikož je Franz o pár roků starší, byl už součástí týmu, jenž v roce 1965 postoupil do bundesligy. V první prvoligové sezoně FCB skončil třetí a vyhrál Německý pohár. Kvalifikoval se do Poháru vítězů pohárů, který v následujícím roce získal. To byl součástí týmu už i Katsche. Roku 1967 získali mnichovští první double. A následovala zlatá éra 70. Let - jak na klubové, tak na mezinárodní úrovni.

Všechno to začalo ziskem mistrovského triplu v letech 1972 až 74 a vyvrcholilo ziskem dalšího triplu, tentokrát v Poháru mistrů evropských zemí (dnešní Liga mistrů) z let 1974 až 76. K tomu zisk Interkontinentálního poháru v roce 1976. **Své vítězné know-how aplikovali i do reprezentace Západního Německa.** Spolu byli součástí rozjeté mašiny, která v roce 1972 vyhrála mistrovství Evropy a o dva roky později mistrovství světa a dále byli vicemistry Evropy 1976.

Čtyřnásobný německý Fotbalista roku Beckenbauer opouští Bayern Mnichov, ale i svého bodyguarda v roce 1977 a stěhuje se za velkou louží. Zde oblékl dres New York Cosmos a dále si ještě projde několika štacemi, než se do Bayernu vrátí zpátky. To už ale do úplně jiné role. Naproti tomu Schwarzenbeck byl věrný jednomu klubu až do konce své kariéry. Na rozdíl od mnoha jiných bývalých skvělých fotbalistů neměl Schwarzenbeck nikdy zájem věnovat se dále fotbalu. Po pověšení kopaček na hřebík se Katschke

**JMÉNO DOSTAL OD NOVINÁŘŮ
A OD TÉ DOBY BYL CÍSAŘEM.
V TÝMU JSME TO NEŘEŠILI.
NIKDO NEZAVOLAL: “CÍSAŘI,
HRAJ!”, TO BY BYL NESMYSL!
U NÁS TO BYL JEN FRANZ!**

věnoval rodinnému papírenskému obchodu v Mnichově, a to až do roku 2008, kdy ho předal dceři. Císař po úspěšné fotbalové kariéře navázal na dráhu trenérskou a potažmo i manažerskou. Jako první mohl zvednout nad hlavu pohár mistrů světa jako hráč (1974) i trenér (1990). Stál také za pořádáním světového šampionátu u našich západních sousedů v roce 2006. Jen jako černá šmouha na saku úspěšného funkcionáře zůstalo podezření z korupce při volbě pořadatele právě tohoto německého šampionátu. A dále i při volbě dalších šampionátů (2018 a 2022), která se uskutečnila v roce 2010.

Bayern, ale i Němci samotní si své dvojice obránců neskutečně cenní. Oba hráče mnichovský velkoklub zařadil do své Síně slávy. Uctívají svého císaře i muže v jeho stínu.

Katschke s pohárem
DFB Pokal

Zdroj: dpa Frank Leonhardt

A full-page photograph of a male beach soccer player, smiling broadly with his tongue sticking out. He is wearing a Portugal national team jersey, which is white with green horizontal stripes. The jersey features a Nike swoosh on the left chest, the Portuguese national crest on the right chest, and a patch on the right sleeve. The number 2 is visible on the front of the jersey. The background is a bright, sunny beach scene with sand and some foliage. The entire image has a light green tint.

BEACHSOCCER

POVĚDOMÍ O PLÁŽOVÉM FOTBALE ZAČÍNÁ BÝT VĚTŠÍ A VĚTŠÍ

Bývalý talentovaný brankář pražské Slavie dal přednost práci před profesionálním fotbalem. Českou republiku ale reprezentuje, jenže na písku. Patrik se totiž vrhnul do plážového fotbalu, kde se momentálně napevno usadil na pozici jedničky. Vyzpovídali jsme nejlepšího brankáře uplynulého ročníku Fortuna superligy. Jak se dostal k plážovému fotbalu? Jaké byly oslavy po úspěchu v Catanii? To vše v následujícím rozhovoru.

Autor:
Martin Haniak

Znát tě mohou převážně fanoušci Slavie, jelikož jsi chvíli kryl záda Karlu Hruběšovi. Čím si vysvětluješ, že ti to ve Slavii nevyšlo?

S Karlosem (Karel Hruběš) jsme spolu byli v juniorské lize, která nově vznikla na úkor zrušení béček. Střídali jsme se pravidelně po dvou zápasech a myslím, že nám to společně ve dvojici klapalo. Po sezoně mi skončila ve Slavii smlouva a další mi nenabídli. Já uvažoval, co dál. Buď jít hrát a bojovat o místo do druhé ligy, anebo se na profesionální fotbal vykašlat a vrátit se zpět k tomu, co mám vystudované, a hrát nižší soutěž.

Ty jsi zvolil cestu přes nižší soutěž. Jak tedy pokračovala tvá profesní kariéra? Kam jsi se vrhnul?

Ano, zvolil jsem druhou variantu, jelikož finanční ohodnocení ve druhé lize není tak velké a ve spoustě klubech i problematické. Zvolil jsem cestu práce a fotbal v divizi za FK Býškovice-Neratovice. Začal jsem pracovat v hotelu, kde jsem dělal supervizora. Do toho mi jednoho dne zavolał pan Kolman z futsalové Slavie, zda bych nechtěl zkusit futsal, takže jsem odehrál půlrok za Slavii, kde jsem potkal spoustu skvělých lidí. Následně jsem pak dostal i možnost hrát beachsoccer za BS Bohemians 1905 a národní tým, do kterého jsem se vrátil po

dvouleté pauze kvůli zranění, za což jsem velice rád a hrdý na to, že zde můžu opět být.

Načal jsi mojí další otázku. Co nakonec rozhodlo o fotbale na písku?

Rozhodlo to, že mě tento sport začal velice zajímat a bylo to pro mě něco úplně nového. Další věcí, která mě lákala, byla možnost zahrát si za národní tým proti top týmům na světě. Je to krásný sport, ale v České republice pořád malý.

Jak se změnil plážový fotbal v České republice během tvého působení v něm? Vidiš nějaký výraznější růst?

Když jsem s ním v roce 2013 začínal, byl jsem mezi kluky mladé ucho. Po mém návratu v roce 2018, začala postupná obměna kádru. Aktuálně jsme jednou z nejmladších reprezentací, ve které vidím skvělou partu lidí, chuť se zlepšovat a veliký potenciál. Celkově začíná být povědomí o plážovém fotbale větší a větší.

Momentálně se vracíš s reprezentací z Catinie, kde jste udělali výborný výsledek a postoupili jste z prvního místa. Jaké byly oslavy?

Oslavou byl výšlap na sopku Etnu (smích). Vítězství bylo příjemné, ale je to pouze začátek. Úspěch budeme muset potvrdit za

tři týdny v Portugalsku na Promotion final.

V prvním zápase jste porazili Anglii! Byl to ten hlavní impuls pro váš úspěch?

Ano, bylo to velmi důležité první vítězství, které nám po předchozích prohrách v Salou a Moskvě pomohlo úspěšně vkročit do turnaje.

Ve skupině jste se opět střetli s Kazachstánem, který vás víceméně připravil o postup do play-off během kvalifikace v Rusku. Byla příprava na tento zápas v něčem odlišná, anebo jste do něj vstupovali jako do ostatních zápasů?

Ano, zápas v Moskvě nás bohužel připravil o postup do play-off. I tentokrát jsme do zápasu vstupovali se stejnou taktikou a s cílem získat 3 body. To se nám bohužel nepodařilo a vítězství na penalty nám přidělo pouze 1 bod.

Do reprezentace se zabudovala nová generace v čele s Trampotou, Pekárkem nebo Valešem. V U-21 rostou další potenciální hráči pro A-tým. Myslíš si, že se blýská na ještě lepší časy?

Jedná se o kluky s velkým potenciálem a věřím, že i v aktuální juniorec jsou kluci, kteří ještě doplní stávající A-tým. Všichni věříme v ještě lepší výsledky a časy.

V české lize oblékáš dres Bohemians, ale letos vám titul utekl. V čem byl hlavní rozdíl mezi vámi a Slavii?

Bohužel jsme nezvládli rozhodující finálový zápas se Slavií, která si vítězství zaslouženě vybojovala. Doufám, že v příští sezóně bude pohár zase zpět v Bohemce. Jako hlavní rozdíl vidím to, že kluci ze Slavie jsou mnohem mladší a dravější.

Co bys vzkázal na závěr našim čtenářům? Čtenáře bych rád pozval na zápasy v příští sezóně Fortuna superligy a vám děkuji za rozhovor. Vidíme se na písku.

SLEDUJ NÁS!

@zonglczsk

www.facebook.com/zonglczsk